

המקנא פרק ראשון סוטה

מספרות הש"ס

(ה) ע"י מוסיפות יסודות קג
 ד"כ שיטקיס ומוסטוף
 במנותן קג. ד"כ גלטינַן
 (ז) [סוציאום יג.] (ג) [בליכו]
 יד. ג' ("ב"), ד) [בליכו]
 מושגון מילויו מילויו:
 ע"כ ("ב")
 (ט) עלייזון כה. (ו) ע"י
 חלק ד"כ גראן נאטהפלין
 (ז) ע"י גוונת'ס כי קפּרְטָן
 ע"כ ("ב") [עלאטְזָן]

גלוון השם

תומ' שאנץ (המשך)
בנשלה ידים ואכל מידי
בלא נשלה ידים נעהך
ההנורן לדרכו החכמי
חייב מיתה שעארם וארם
גזר טבחן חדש. מカリ
ראשונים שלפני איכילו
צרך טבחן צדורי
אצבעתו שhero שהר המר
משפעין לאם חוץ לפחות פלרי
שמע מאה אמ' מאה מיל' פלרי
וכי' כדרון במק' ריב' ריב'
שציד' לשפוך מים
צדי' ב' פעם הרואשונין
טטרוני את הדם והר
הטמונה והשיניים טחהו הפה
הת הימ' הפהוון
ידעו שנכמא תחולת מפניהם
הירדים ותן חתח' צדורי
טמאותה עד הקפוק כלומרו
מן הפיק' ולמתה
עליהם להיות שינוי
טהרתו של התהוות
ופולוס' בטלה
נטיל'ת. נול אה הרואשונין
ואת השינויים החזו לדי' זר
טהרתו שהי טהור טהור עיניו
את הרואשונין. נול
הראשונים חוץ לפוק ואה
השניים עד לפוק החזו
ליד פלאותן כלומרו
השניים לא הקפיד ליטול
עד רקום שציאו אלא
עד הפוק ממשותן. ואוי
ההמשם שעימים לא תל'ו
את הרואשונין שיצאו
חוץ לפוק היליך צדורי
שבוגר ראי' איז'א המר
למעלה שלא איז'א המר

נַעֲקֵד מן העולם. מימה נלי נפי רסי לדמי על דכלי חכמים חייז' נימשה (ב) מה' מהין נמיית ליס הפי' כל דכלי חכמים נמי וועוד קשין לדמל סכל דעונטו מימה ובפ' נמסה לאס יויהס (צטט דף כט): הילידן דעונטו עניות לדמל אנטטא דבליס מביין

עטמם הַלְמָדָה לְכָל מִיּוֹם קֶלִי טוֹמֵה: מַלְיָה וְאַפְתָּה חֲטָאת וְגוֹן. קִפְיסָה דְקָרְבָּה דְלֻעָלָה לְחַסָּה: נְסָמָךְ נְגַפְּלָה חֲטָאת יְהָעָה. וְסָכִי קְלָמָל בָּעֵד חֲטָאת וְנוֹתָר עַד כָּלָה לְחַסָּה וְאַפְתָּה חֲטָאת נְסָמָךְ וְנוֹתָר. כַּיִן דְמִסְפָּהָה נְלִישָׁה קְדָרָתָה יְהָה סְכִי חֲטָאת וְאַדְמָתָה וְאַדְמָתָה. סְכִי מְדוֹד חֲטָאת הַכְּלָל מִשְׁמָעָן שְׁלָמָת חֲטָאת צְדָה לְמַמְפָצָה קִיפָיסָה: מְכָפֵן גְּנוּוגָן דְמִפְלָטוֹן לְפָמָתָה לְחַזָּן וְלְכָרָן וּמוֹלָחָן קֶלֶח יְלִפְנֵין לְיָהָן תְּזָוִוִיתָה (פרק י'): וְסָלְגָדָךְ. מְעַלָּה כְּפָטוּזָות. גַּבְיָה עֲלִיוֹת כְּתָבָת: צָמָה. עֲזֹודָתָה וּכְבָסִים: אַפְרָר נְטָמָה חֲטָאת. סְמָחוֹתָק עַמְנוֹמוֹ כְּבָנָלָה מְלֵי יְהָד יְהָד אַלְגָּה. קִפְיסָה דְקָרְבָּה דְלֻעָלָה חֲטָאת יְהָעָה. סְכוֹן מְעוֹדָתָה יְהָה כָּל גְּבוֹהָה נְגָדָה נְגָדָה נְגָדָה נְגָדָה. וְלִגְיָה כָּל סְכִינָה עַל חֲסָת חֲטָאת דְלַיְמָדָה קֶלֶח חֲלִין נְגָדִי קְרוּם: קְגָנָטוֹ פְּקָדָכְבָּה.

האוניות ושם הוא מושג בודד לא הוה קשה ליה להרב דודאי מסיפה בראשיתו של ספרו על נסיך צדקה בדורותיו.

בז א מי פ' מאלהטן
 גראת לולא ט פגון
 עטן נו טוועץ ע' קאָטַן
 קאָטַן ערפּעַן זונְגַּטְלַטְסָן
 גראתס ספּה דז מוי
 וואָסְלַלְעַן דֵּקְקַן לְבָבְלַעַן
 פֿוֹין זונְגַּטְלַטְסָן
 מז ב מי סס סל גו
 סמְגָן סס טוועץ ע' קאָטַן
 פֿוֹין קאָטַן זונְגַּטְלַטְסָן
 זו ייְהָן וְוָגָן סס קאָטַן
 צע'ה סטַנְיָן קאָטַן
 קעַשְׁטָן:
 יה ד מי וְוָגָן סס
 טוועץ ע' קאָטַן פֿוֹין גו:
 קאָטַן ערפּעַן גו:
 יט זיְהָן סס גַּלְלַטְסָן
 קאָטַן ערפּעַן ע' קאָטַן
 ציְהָן ערפּעַן זי:
 ב ז מי פ' מאלהטן
 דערות לולא גו:

- הארץ: וקראי יה ייחד
9. ויחל לכם מכם קדאנט
בשורה נסמה באפוא
בנהה השוב הווא:
ישעיהו ב ככ
10. ויאמר אראם מלך סדום הירמיה יידר אל יי אל עליון קביה
שםים ואין:
באשראי ייד ככ
11. ויאמר יי משני בא
וירח משערל למושפע
מהיה פארכן ואחתה
ברברת קחש מימינו
דרת למונו דברים לא ג

תוספות שאנץ
והוא איכא בע' דלא
נסיב לדאמר בעכבר מה שקדם
כה עשה נגש השיקום
בBORROW אשר עלעלן
להתקיים על ידי אחרים.
כל האיגול להם בלא
נטילת ידים כלל לא
על אשנה וזה שעארוב
כ' בע' אשנה וזה וזה
כבר לחם. י' ריש לה
מסיפה לרשיה בשביב
הנושאים מחייב בוגש
כחם להם אשנה וזה ולהליך מכם
של אשנה וזה מה שקדם
לה לאשנה וזה מסום
ד' ואוכאל בל' נטילת הור
איכלה הפך אשנה וזה
מקורת הד'. הא' במלבון
דרבה בעד כרך לחם
על אשנה וזה ימיעכיא
להי מדשע שביב בכיר
לחם בר הנישurd נמי
אשנה וזה. והה' נמי
אי זהה כתבי עד
ודירוש קרא אלא
ונסיב לא דאמר בעכבר מה שקדם